

Въ стаи прашни, задушливи
Да стоимъ вечъ не желаемъ,—
По полянитѣ красиви
Хайде всички да играемъ.

Ей и Шарко е съсь нази, —
Тѣсенъ вечъ е нему двора
Свободата кой ли мрази? . . .
Хайде Шарко изъ простора!

